

Onun böyük ürəyi

Bizə “Uembli arayışı” yazan, “Metamorfoz” barədə söhbət açan Məzahir Əhmədžadəninin doğum gününə

“İndi hər müəllifi, hər yazını oxumurlar. Onda qala, hələ heyranlıq bildirələr. Və həm də anlayalar. Sənin bu cür oxucuların da çoxalmaqdadır. Jurnalist üçün bundan qiymətli nə ola bilər?!”

Çağdaş mətbuatımızın ən tanınmış publisistlərindən biri kimi Məzahir Əhmədžadə bu sualın cavabını çox gözəl bilir. Ona görə də publisistikamızın ən cazibədar və modern sistemini quran İradə Tuncayın “Sarı odalar” kitabına bir vaxtlar yazdığı “Ön söz”də müəllifə üzlə belə bir sual unvanlamışdı.

Ali Media Mükafatı laureatı Məzahir Əhmədžadə özü də imzası axtarılan, hər yazısı maraqla qarşılanan jurnalistlərdən biridir. Peşəkarlığın dikte etdiyi kurallara daim böyük sayğı ilə yanaşan, jurnalistikanın şərəfini qorumaqdan usanmayan dostumuzun oxucuları həmişə çox olub, bu gün də yazılarını anlayınların, heyranlıq bildirenlərin sayı artmaqdadır. “Ədalət” qəzeti onun oxucuları ilə görüş yeri, həmsöhbət olmaq üçün bir məkandır. Uzun illərdir ki, bu ünsiyyət davam edir.

Qəzetimizin təsisçisi, tanınmış yazıçı, millət vəkili Aqil Abbas qədim dostu, iş yoldaşı Məzahir Əhmədžadəninin adını publisistikamızı yazıçılıq səviyyəsindən də yuxarı qaldıran görkəmli qələm sahibləri ilə yanaşı çəkir: “...Məzahirin jurnalistikaya dəxli yoxdu. Jurnalist yazıları var, hamımız kimi o da yazıb. Amma Məzahirin özü, bütövlüyü onun publisistikasında. Publisistika isə jurnalistikadan yuxarıda dayanır. Publisistika yazıçılıqdı. Əhməd bəy Ağayev, Ömər Faiq Nemanzadə, Əli bəy Hüseynzadə, Mirzə Cəlil, Haqverdiyev, dahi Üzeyir Hacıbəyov... onlar publisistikanı yazıçılıq səviyyəsindən də yuxarı

qaldırdılar.

...Məzahirin nə demək istədiyini bilmək istəyirsinizsə gərək onun yazdıqlarının hamısını oxuyasınız, çünki bütün yazıları bir-biri ilə bağlanır, yəni onun dediklərində nəyi tuta bilmədənizsə, ya yazını ikinci dəfə oxuyun, ya da geri qayıdın, əvvəlki yazılarına bir də baxın. Gözəl bir şeir ağacı kimidi, onun kökü

var, gövdəsi var, budaqları var, yarpaqları var, çiçəkləri var. Hamısı bir yerdə gözəldi, bitib. Məzahirin publisistikası hamısı bir yerdə bir şeirdi. Gərək onun özülünü də biləsən, budaqlarını da, çiçəklərini də və sonra da meyvəsindən dadıb ondan sonra görsən ki, Məzahir sənə dünyanın hansı tamını verib”.

Aqil Abbas bu dəyərli fikirlərini Məzahir Əhmədžadəninin 2011-ci ildə işıq üzünə görə “Uembli arayışı” kitabına yazdığı “Ön söz”də bildirib. Yeri gəlmişkən, Mətbuat Şurasının tövsiyəsi ilə çap olunan “Uembli arayışı” publisistikamızda sözün əsl mənasında hadisəyə çevrildi. Görkəmli alim və ziyalılar, ictimai xadimlər müəllifin bu ilk kitabı haqqında mətbuat-

da çoxlu sayda yazılar dərc etdirdilər, kitabın məziyyətləri barədə fikirlərini bildirdilər. Məzahir Əhmədžadə təvazökarlığını müvəqqəti də olsa bir kənara qoyub “Uembli arayışı”ndan yazılanları ayrıca kitab kimi çap etdirə bilər.

Məzahir Əhmədžadə 2015-ci ildə sayca ikinci kitabını oxucularının müzakirəsinə təqdim et-

sevgi ömrü yaşayan, sanki öz sevgi yaşı olan sevgi məktublarıdır...”

Məzahir Əhmədžadəninin sevgi məktubları onun ürəyindən oxucularının ürəyinə qədər yol qət edib. “Sezarın qayıtması”, “Sfinks”, “Çətin söhbət”, “Dahi bir nostalji”, “Kanyon”, “İstanbulda İstanbul həsrəti”, “Dağlar hara söykənsin?”, “Kəndin bəyaz yuxuları”, “Orda bir ev var, uzaqlarda”, “Soçi: təzadlar, sirlər və gözəlliklər şəhəri”, “Bu adamlar hara gedir, əllərində işıq parçası?”, “Onlar... sonbahar vurğunu”, “Buludmu olum, yoxsa ki, gəmi?”, “Şota”, “Ondan yaxşı qardaş yox idi”, “Yorulmayan ataları... dinləyin”, “Qartalı sevmək”, “Yıxılan aylara kimlər ağlayar?”, “Yarımqıç ev”... Bir-birindən maraqlı sevgi məktubları.

Bəzən bu məktubların arasında uzun bir fasilə yaranır. Oxucularının çoxu bilməsə də, yaxın dostları, “Ədalət”dəki iş yoldaşları bunun səbəbini yaxşı bilir. Məzahir Əhmədžadə son illər səhhətində yaranan bəzi problemlər üzündən bəzən qələmdən-kağızdan uzaq qalmağa məcbur olur. Amma nə yaxşı ki, bu taym-aut uzun çəkmir. Dostumuz bütün problemləri arxada qoymağı bacarır, çətinliklərə qalib gəlmək üçün özündə güc-qüvvət tapır. Lap əsatir qəhrəmanları kimi...

Və Loğman Rəşidzadənin də qeyd elədiyi kimi, hər biri bir sevgi ömrü yaşayan bu məktubların davamı gəlir - “Baksovet xatirələri”, “Bir gün belə xoşbəxt olmaq”, “Adı “Forbes”ə düşməyən milyoner”, “Azəri deyirəm, Azər Abdullani!”, “Əmircan dahisi-1”.

Beləcə, onun ürəyindən çoxsaylı oxucularının ürəyinə məktublar gəlməkdədir...